

SPOROČILO MEDIJEM 2

V Ljubljani, 5. marca 2019

Od srede, 13., do srede, 20. marca 2019

21. Festival dokumentarnega filma – FDF

www.fdf.si

- mednarodna žirija
- festivalski program
- spremljevalne prireditve
- gosti festivala

mednarodna žirija international jury

Nagrada Amnesty International Slovenije za najboljši film na temo človekovih pravic (sklop Tekmovalni filmi)

Amnesty International Slovenia Human Rights Film Award (Competitive Section)

Kristina Božič

Po poklicu je novinarka. Želja po pripovedovanju zgodb posameznikov z vseh delov sveta se je prepletla s študijem o mednarodnem kazenskem pravu in človekovih pravicah. Že trinajsto leto piše o ljudeh, ki vztrajajo v svojih aktivnostih, da bi dosegli večjo pravičnost in

spoštovanje človekovih pravic; tako na ulicah kot na delovnih mestih, v lokalnih in globalnih bojih. Trenutno dela kot novinarka pri časopisu Večer.

She is a journalist. Her desire to tell stories about people from around the world resonated with her studies of law, and majors in international justice and human rights. She's been writing about people who persist in their fight for local or global issues, either in the streets or their workplaces, in order to achieve greater fairness and respect for human rights. At the moment she writes for the Večer newspaper.

Irena Butoln

Upokojenka z diplomom iz germanistike, ki svoj čas zapolnjuje s številnimi prostovoljnimi aktivnostmi, med drugim že nekaj let na ljubljanskem Dnevnom centru aktivnosti za starejše – Gosposvetska poučuje nemščino. Dlje časa je bila tudi prostovoljka Unicefa. Neguje ljubezen do potovanj ter odkrivanja drugih dežel in navad, med hobiji izpostavlja umetniške vidike: ples, film, knjige, pa tudi gledališče. Trenutno jo lahko vidite tudi na odru, saj sodeluje pri projektu raziskave položaja starostnikov v Sloveniji pod vodstvom Hane Vodeb in režiserja Tina Grabnarja v predstavi Starci Gledališča Glej.

She has a BA in German language. She is now retired and spends a lot of her time as a volunteer, including teaching German at a day centre for older persons in Ljubljana. She had been long-time volunteer for UNICEF. She loves travelling and discovering foreign countries and customs. Her hobbies are artistic: dance, film, books as well as theatre. At the moment she participates in a research project about the status of older people in Slovenia, which led to the performance “Seniors” by Tin Grabner and Hana Vodeb produced by the Glej Theatre.

Oksana Sarkisova

Direktorica Mednarodnega festivala dokumentarnih filmov na temo človekovih pravic Verzio v Budimpešti, raziskovalka na Blinken OSA Archive in soustanoviteljica platforme za vizualne študije na Srednjeevropski univerzi (CEU). Raziskuje področje filmske zgodovine, sodobne ruske in vzhodnoevropske kinematografije ter amaterske fotografije. Na CEU predava vizualno teorijo, politiko spomina, dokumentarni film in človekove pravice ter ustvarjanje dokumentarnih filmov za zgodovinarje. Poleg tega je vodila poletni šoli Documentary Cinema in the Digital Century (2013) in Screened Memories: Historical Narratives and Contemporary Visual Culture (2016), kot mentorica je sodelovala na delavnicah Kino brez meja, Caucadoc in na Poletni šoli o filmu in človekovih pravicah v Galwayju ter bila članica žirij na mednarodnih filmskih festivalih v Nürnbergu, Kijevu, Zagrebu, Varšavi, Tbilisiju in Benetkah.

Director of Verzio International Human Rights Documentary Film Festival in Budapest, Research Fellow at Blinken OSA Archive and co-founder of Visual Studies Platform at Central European University. She has published on film history, contemporary Russian and Eastern European cinema, and amateur photography. She teaches courses on visual theory, memory politics, documentary cinema and human rights, and documentary filmmaking for historians at CEU. Beyond regular teaching, she conducted the summer schools Documentary Cinema in the Digital Century (2013) and Screened Memories: Historical Narratives and Contemporary Visual Culture (2016), participated as tutor in the workshops Cinema Without Borders, Caucadoc, and Summer School on Cinema and Human Rights in Galway and served as jury member at international film festivals in Nuremberg, Kiev, Zagreb, Warsaw, Tbilisi, and Venice.

tekmovalni sklop competitive section

Džamilina ljubezen

Djamilia

Režija/By **Aminatou Echard**

Francija, Kirgizija/France, Kyrgyzstan, 2018; 84' DCP

Prodaja/Sales: 529 Dragons; contact@529dragons.com

Dokumentarec božanskih podob, ki jih sestavljajo 8mm filmčki, zrnate podobe sodobnih kirgiških žensk in deklet, katerih izpovedi se navezujejo na sloviti kirgiški roman *Džamilina ljubezen*, ki ga je Čingiz Ajtmatov objavil leta 1958. Roman, ki je takoj postal klasično besedilo kirgiške literature in vztraja v šolskem kurikulumu, govori o odločni mladenki, ki med drugo svetovno vojno pusti moža vojaka in gre za srcem – nasilneža zamenja s pravo ljubeznijo, nasprotuje konvencijam (tedanje) patriarhalne družbe in najde srečo, nekaj, česar niso sposobne storiti niti številne sodobne Kirgizijke. Režiserka ni želela ustvariti kričevega feminističnega pamfleta, temveč lirično odo ženski v mačističnem, šovinističnem okolju.

»Film *Džamilina ljubezen* je portret države iz različnih ženskih zgodb, opis njihovega življenja v državi, katere patriarhalni sistem krči njihovo svobodo do dela, hrepenenja, ljubezenskega življenja in sanj. Govori o ženskah in jim dopušča govoriti v svojem imenu. O uporništvu in svobodi, ki jo najdejo na nepričakovanih krajih, navkljub vsiljenim sponam in omejitvam. Film predlaga drugačno razmerje do časa, omogoči nam doumeti hrepenenje po drugačnem in željo po uporništvu, ter ponuja poetično videnje sveta, odprtega za novost in čutnost.« (Aminatou Echard)

The film, set in Kyrgyzstan, is a search for Jamilia, the title character in the novella by Chingiz Aitmatov about a young woman who rebels against the rules of Kyrgyz society. We will meet women who, in talking about Jamilia, reveal their own private lives and desires, the rules they chafe under and their ideas of freedom.

Aminatou Echard – filmografija

Kyrgyz Sketches (2007), Broadway (2011)

Kaj boš storil, ko bo šel svet k vragu?

What You Gonna Do When the World's on Fire?

Režija/By **Roberto Minervini**

ZDA, Italija, Francija /USA, Italy, France, 2018; 123' DCP

Prodaja/Sales: Match Factory; festivals@matchfactory.de

Minervini, italijanski režiser, ki živi in dela v ZDA, se v igrani formi že vseskozi posveča Ameriki na socialnem in družbenem robu. Zdaj se je prevladujočega razslojevanja in systemskega rasizma na jugu države lotil še dokumentarno. Kontrastna črno-bela fotografija

ne zmanjšuje sporočilne moči v najrevnejših predelih t. i. *bible belta*. Minervini je potreboval veliko časa, da mu je lokalna temnopolta skupnost, zaznamovana s travmatičnima izkušnjama (orkanom Katrina 2005 in policijskim ubojem mladeniča 2016) izkazala zaupanje; nastal je neposreden in včasih šokanten portret popolnoma zapostavljene in segregirane temnopolte skupnosti, ljudi globoko pod pragom revščine, katere člani skušajo z združevanjem in lokalnimi iniciativami ohraniti osnovno človeško dostojanstvo.

»Upodobil sem zgodbe o ameriškem Jugu, ki so se pred mojimi očmi dogajale v nepričakovane smeri. Dokumentiral sem skupnosti današnje ameriške družbe, v katerih je bilo seme protiinstitucionalnega, nazadnjaškega gneva (ki je državo obdaril z Donaldom Trumpom kot novim predsednikom) že posejano, vendar se nikomur ni zdelo vredno, da bi se za to zmenili. Tokrat nameravam razkriti še globlje korenine družbene neenakosti v Ameriki, z osredotočanjem na položaj Afroameričanov.« (Roberto Minervini)

A story of a community of black people in the American South during summer 2017, when a string of brutal killings of black men sent shockwaves through the country. A meditation on the state of race in America, this film is an intimate portrayal of people struggling for justice, dignity, and survival in a country not on their side.

Roberto Minervini – filmografija

The Passage (2011), Low Tide (2012), Stop the Pounding Heart (2013), The Other Side (2015)

Pariz je praznik – Film v 18 valovih

Paris est une fête – Un film en 18 vagues

Paris Is a Moveable Feast – A Film in 18 Waves

Režija/By **Sylvain George**

Francija/France, 2017; 95' DCP

Prodaja/Sales: Noir Production; noirproduction.distribution@gmail.com

Kot obljudlja podnaslov filma, nam režiser ponudi podobe sodobnega Pariza v osemnajstih »valovih«. To niso podobe romantične prestolnice, »mesta luči«, kakršne poznamo iz igranih filmov, temveč nemirnega, z uporniki, priseljenci in brezdomci poseljenega mesta, ki po seriji terorističnih napadov v Franciji vrvi od protestnih zborovanj in obračunov s policijo na eni strani ter intimnih izpovedi afriških priseljencev na drugi. Sylvain George ni le izvrsten aktivistični dokumentarist, je tudi velik esteta in mojster tako slikovne kot zvočne montaže.

»Gledalci so me po ogledu filma vprašali, kje je tu 'praznik', vendar v izpričanem delovanju čisto upravičeno vidim nekaj zelo radostnega – kajti radost obstaja tudi v tem občutenju, tem gibanju, ki je tudi gesta upornišva, dejanju, ki ga opravi posameznik pri opredeljevanju svojega notranjega jaza, v iskanju lastne svobode. Tu najdemo nekaj radostnega. Ta radost se izkazuje v različnih vrstah delovanja: Hemingwayevi literaturi, dejanjih določenih protestnikov, neverjetno izraznih kretnjah Mohamedovih rok v temi. Vse to se navezuje na tisto, kar je Frantz Fanon poimenoval 'praznik imaginarnega', oziroma, da z razvnanjem domišljije lahko podiramo meje, stremo zapaha popolnoma brezizhodnih okoliščin ter s tem odpiramo nove prostore in časovne dimenzije. Omogoči ti, da se odpreš za nemogoče.« (Sylvain George)

A film/poem in 18 waves, featuring 18 scenes that describe Paris and its cityscape, which is traversed by a "young unaccompanied foreign minor" and shot through with terrorist attacks, white roses, a state of emergency, red, white and blue, the Atlantic Ocean and transatlantic crossings, volcanoes, beatboxing, rebellion, rage, state violence, revolutionary song, silence and joy... nothing more than joy.

Sylvain George – filmografija

L'impossible - Pages arrachées (2009), Qu'ils reposent en révolte - Des figures de guerre (2010), Okruški – moja usta, moj upor, moje ime / Les éclats - Ma gueule, ma révolte, mon nom (2011), Vers Madrid: The Burning Bright (2012)

Zasužnjena ženska

A Woman Captured

Režija/By **Bernadett Tuza-Ritter**

Madžarska/Hungary, 2017; 89' DCP

Prodaja/Sales: Syndicado; admin@syndicado.com

Pretrsljiva zgodba o neke vrste sužnjelastniškem razmerju, ki je, kot kaže, mogoče ne samo v 21. stoletju, temveč tudi znotraj EU, konkretno na Madžarskem, kjer 53-letna Mariš že desetletje dela za arogantno in ošabno žensko, ki je ne izkorišča le z vsakdanjimi gospodinjstvi opravili in čiščenjem, temveč ji vzame tudi celotno plačo, ki jo zasluži s priložnostnim delom drugod. Mariš je prestrašena ženska, ki skuša vzdrževati stik s svojo osemnajstletno hčerko, obenem si »gospodarice« ne upa prijaviti, saj se zaveda, da sistem ne kaznuje tovrstnega izkoriščanja.

»Želela sem gledalcu поблиže predstaviti občutja glavne junakinje in njen zadušljivi položaj. Kamera se osredinja na ozračje in njeno čustveno stanje – za osvetlitev, kako leta nečloveškega ravnanja lahko žrtvam nadenejo spono psihološke ječe. Sužnjelastniška družina ves film ostaja anonimna, deli teles, njihove sence, glasovi in predmeti, ki jih obdajajo, so edini kazalci njihove identitete in bivalnega okolja. Moj cilj je bil zgodbo narediti univerzalno – ta problem najdemo po vsem svetu.« (Bernadett Tuza-Ritter)

A European woman has been kept by a family as a domestic slave for ten years. She is one of over 45 million victims of modern-day slavery. Drawing courage from the filmmaker's presence, she decides to escape the unbearable oppression and become a free person.

Bernadett Tuza-Ritter – filmografija

Just the Way It Is... (2013), Cinetrain: Russian Winter (2014)

#Ženski užitki

#Female Pleasure

Režija/By **Barbara Miller**

Švica, Nemčija/Switzerland, Germany, 2018; 97' DCP

Prodaja/Sales: Cat & Docs; muelle@catndocs.com

Zakaj so bile ženske stoletja spolno zatirane, zakaj se jim očita perversnost in zakaj jih vzgajajo v duhu, da se morajo sramovati svojega telesa? Kljub dejstvu, da je svet preplavljen z oglasi modne in zabavne industrije, v katerih so ženske pomanjkljivo oblečene ali izzivalne? Zakaj japonsko manga umetnico zmerjajo s pcestnico in proti njej teče sodni proces, ker je natisnila 3D-različico svoje vagine, medtem ko na tradicionalnih cestnih povorkah, ki slavijo življenjsko vitalnost, ljudje paradirajo z gigantskimi penisi in ližejo lučke v obliki moških organov? Režiserka z zgodbami petih žensk z vseh delov sveta in različnih verskih prepričanj naslika hipokritsko podobo sveta v odnosu do žensk in njihovih teles. Dekle iz ortodoksne hasidske skupnosti v New Yorku zbeži z novorojenim sinom, ker je bila prisiljena v poroko z neznancom; mlada Indijka se bori za svojo identiteto v strogo mačističnem in patriarhalnem okolju; muslimanka iz Somalije se z grozo spominja obrezovanja spolnih organov v otroštvu; mlada nemška nuna je zbežala iz samostanskega reda, ker jo je kaplan neprestano nadlegoval.

»#Ženski užitki je poziv za priznanje ženske pravice do samoodločanja in izpolnjenega spolnega življenja. Želela sem razkriti univerzalne strukture v ozadju dejstva, da ženske še danes ne morejo svobodno slaviti svojega telesa in spolnosti, če pa to počnejo, so v večini sveta zaničevane, izobčene ali celo žrtve groženj. Pet žensk v filmu prihaja iz različnega verskega in kulturnega ozadja, vendar ne gre za film o religijah in še zlasti ne o veri. Želela sem prikazati univerzalne, tisočletne in žal še vedno aktualne strukture.« (Barbara Miller)

Female Pleasure portrays five courageous, smart and self-determined women, breaking the silence imposed by their archaic-patriarchal societies and religious communities. With incredible strength and positive energy, these women are fighting for sexual liberation and autonomy for women, beyond religious rules and cultural barriers.

Barbara Miller – filmografija (izbor/selection)

Hotelfachschule (2005), Sex im Internet (2008), Forbidden Voices (2012)

aktualni, družbeno kritični relevant, socially critical

Mrtve duše

Les Âmes mortes

Dead Souls

Režija/By **Wang Bing**

Švca, Francija/Switzerland, France, 2018; 495' DCP

Prodaja/Sales: Doc & Film; t.lionel@docandfilm.com

Wangov dokumentarec popisuje pričevanja nekdanjih političnih zapornikov, ki jih je Maova oblast konec petdesetih let pod obtožbo skrajno desničarskih dejavnosti začela pošiljati v kitajsko različico gulagov. Destinacija obsojencev je bila provinca Gansu v puščavi Gobi na severozahodu države, kjer so v t. i. zemljankah hirali in umirali. Redki preživeli so se po nekaj letih lahko vrnil v domače kraje »prevzgojeni«, čeprav v zaporniškem programu ni bilo nobenega prevzgojnega elementa, ljudje so v blatu in pesku izključno umirali. Peščica preživelih je politično rehabilitacijo doživela šele po Maovi smrti na začetku osemdesetih let. Wang je od leta 2005 intervjuval tedaj 85- in večletne preživele internirance, ki spregovorijo o

grozljivih razmerah, o pomanjkanju vsega, o nesmiselnih obtožbah, o Maovi fiksaciji, da je natanko pet odstotkov Kitajcev kontaminiranih z desnimi idejami ter da je v vsaki skupnosti treba odstraniti teh pet odstotkov, ter o popolni otopelosti in brezbržnosti kaznjencev do umirajočih in smrti.

»Tako kot jaz so tudi številni drugi vedeli za taborišča. Vedeli smo za zatiranje, da so številne ljudi internirali v prevzgojne zapore, ker so zapisali ali izrekli en sam stavek, ali zaradi neke podrobnosti, nemalokrat brez razloga ... Vendar nismo ničesar vedeli o realnosti taborišč in tamkajšnjega življenja. Nismo se zavedali obsega čistke, brezštevilnih smrti, narodnega razmaha protidesničarskega gibanja. Stvari ostajajo precej neznane. Pogled ljudi ni šel onkraj okvira družine ali vasi.« (Wang Bing)

In Gansu Province, northwest China, lie the remains of countless prisoners abandoned in the Gobi Desert sixty years ago. Designated as 'ultra-rightists' during the Communist Party's Anti-Rightist campaign of 1957, they starved to death in re-education camps. The film invites us to meet the survivors of the camps and find out first-hand who these persons were.

Wang Bing – filmografija (izbor/selection)

West of the Tracks (2002), He Fengming: Chronicle of a Chinese Woman (2007), Man With No Name (2010), 'Til Madness Do Us Part (2013), Ta'ang (2016), Mrs. Fang (2017)

Nori dnevi

Dani ludila

Days of Madness

Režija/By **Damian Nenadić**

Hrvaška, Slovenija/Croatia, Slovenia, 2018; 73' DCP

Distribucija/Distribution: Petra Pan Film; petra@petrapan.com

Nori dnevi prikazujejo vsakdan dveh duševno »drugačnih«, neupravičeno zavrženih in zapostavljenih oseb, Maje in Mladena, ki se spopadata z duševnimi težavami. Soočena sta s slepoto družbe, ki ju je označila kot brezupna, in z zdravstvenim sistemom, ki je iz njiju naredil zasvojenca z antidepresivi. Nenadić protagonistoma v roke položi kameri, s katerima dokumentirata lastno življenje; ujeta v proces neučinkovitega zdravljenja se naučita sprejeti svojo drugačnost in postopoma rešiti odvisnosti od antidepresivov. Film s subtilnim in igrivim opazovanjem ujame njuno osamljeno in odmaknjeno vsakodnevno življenje, ujeto v začarani krog zavrnitev in krivde.

»To je zgodba o ljudeh z diagnozo najrazličnejših duševnih bolezni. Spoznal sem posameznike, ki so se tedensko srečevali na skupinski terapiji. Želeli so prenehati jemati ogromne količine zdravil, ki jim jih je predpisovala psihiatrija, ter si predvsem pomagati s človeškim stikom na ravni medsebojnega sprejemanja, ljubezni in prijateljstva. Strašljivo je bilo ugotoviti, da tem osebam zdravila in medicinska obravnava ne pomagajo, temveč v večini primerov iščejo predvsem sočutje in razumevanje. Ti ljudje se nimajo za duševno bolne, temveč za duševno drugačne, in dlje ko sem bil v stiku z njimi, bolj sem spoznaval, da to drži.« (Damian Nenadić)

Days of Madness portrays an incredible odyssey of two mentally diverse, unjustly rejected people who are learning how to grapple with social realities, faced with the blindness of the society and the health system that made them addicts.

Damian Nenadić – filmografija

Artist on Vacation (2015)

Putinove priče

Svideteli Putina

Putin's Witnesses

Režija/By **Vitalij Manskij**

Latvija, Švica, Češka republika/Latvia, Switzerland, Czech Republic, 2018; 102' DCP

Distribucija/Distribution: Demiurg; demiurgos@siol.net

Manskij, ukrajinski režiser, ki zadnja leta živi v prostovoljnem izgnanstvu v Latviji, je imel ob političnem vzponu Vladimirja Putina kot dokumentarist ruske državne televizije prost dostop do novega vladarja ruskega imperija. Film se s prenosom oblasti tudi začne; 31. decembra 1999 je Boris Jelcin odstopil in za začasnega predsednika imenoval mladega Putina, ki je na volitvah marca 2000 zmagal že v prvem krogu. Manskij je Putina spremljal od jeseni 1999 do prve obletnice njegovega vladanja, za razliko od njegove žene, ki je napovedala »konec utopije«, pa ni znal prepoznati avtokratske narave Putina, ki si je v nekaj letih vladanja podredil medije, zavladal s trdo roko in odstranil vsakogar, ki se mu je drznil oporekati. Skoraj dvajset let pozneje se Manskij sprašuje, ali v vlogi dokumentarista in medijskega agenta med predvolilno kampanjo vendarle ni bil zgolj opazovalec (oz. »priča«), temveč aktiven sodelavec pri izvrstno zasnovanem sistemu PR.

»Da bi premagali hudo bolezen v močno napredovalem stadiju, je nujno postaviti diagnozo in proučiti njeno zgodovino. To je bila moja logika ob snovanju filma o dogodkih, ki so sledili nepričakovanemu odstopu ruskega predsednika Borisa Jelcina in začetku »operacije naslednik«. Bil sem priča in udeleženec te operacije, ki je Vladimirja Putina postavila na moskovski prestol. Moje pričevanje ni pomembno samo za rusko družbo – da bi jo ozdravili napredovale bolezni, temveč tudi za druge države – da bi preprečili izgubo njihove svobode.« (Vitalij Manskij)

It's New Year's Eve 1999, and Russia is about to undergo a historic transformation. President Boris Yeltsin, aging and weak, steps down and appoints a little-known figure, Vladimir Putin, to replace him. Celebrated filmmaker Vitaly Mansky was there to capture the transition. Now, for the first time ever, he dips into his archives for a rare glimpse at the young Putin and the vast political machine that brought him to power.

Vitalij Manskij – filmografija (izbor/selection)

Devstvennost/Virginity (2008), Rodina ili smert/Motherland or Death (2011), Truba/Pipeline (2013), V paprscih slunce/Under the Sun (2015), Rodnye/Close Relations (2016)

Sakawa

Sakawa

Režija/By **Ben Asamoah**

Belgija, Nizozemska/Belgium, the Netherlands, 2018; 81' DCP

Prodaja/Sales: Rise And Shine World Sales; info@riseandshine-berlin.de

Sakawa v lokalnem dialektu pomeni spletno prevaro, ki je nemalokrat povezana z verskimi rituali. Režiserja bi bržkone doletela podobna usoda kot subjekte njegove raziskave, če se ne bi preselil v Belgijo in diplomiral iz filmske režije. Gana je, skupaj s še nekaterimi afriškimi državami, dandanes leglo spletnih prevar in manipulacij, številni mladi na družabnih omrežjih pod izmišljenimi profili naivnim Zahodnjakom prodajajo rožice in izvablajo denarna nakazila. Posebej popularne so romantične zveze; mladi fantje se predstavljajo za dekleta ter od osamljenih Američanov in Evropejcev z obljubami o bližnjem snidenju služijo lepe denarce. Asamoah ne povečuje njihovega početa, njegov film prikazuje položaj v državi, kjer je ilegalna spletna aktivnost eden od načinov izogibanja revščini.

»Številnim brezposelnim mladim Gančanom spletna prevara pomeni način življenja. Ne razumejo je kot prevaro, temveč kot sredstvo za okoriščanje z elektronskimi odpadki, ki ga Zahod množično odlaga v njihovi državi. Ena od metod kraje je najdba trdega diska, ki vsebuje osebne in finančne podatke prejšnjega lastnika. Možnosti so majhne, vendar je poskus nemalokrat uspešen.« (Ben Asamoah)

Ben Asamoah's documentary tackles the hidden industry of Internet scamming, efficiently giving the audience a chance to formulate its own questions about the economic, religious, environmental, historical and ethical aspects of the subject matter.

Ben Asamoah – filmografija

Sakawa (2018)

miti, ikone, mediji *myths, icons, media*

Duh Bauhausa

Vom Bauen der Zukunft – 100 Jahre Bauhaus

Bauhaus Spirit

Režija/By **Niels Bolbrinker, Thomas Tielsch**

Nemčija/Germany, 2018; 92' DCP

Prodaja/Sales: Outlook Filmsales; festival@outlookfilms.com

Dokumentarec o eni najznamenitejših in najvplivnejših umetniških šol 20. stoletja, ki jo je leta 1919 v Weimarju ustanovil Walter Gropius. S sodelavci je zasnoval radikalno umetniško utopijo, sintezo svobodnega navdiha in striktnih struktur, obogatitve in preprostosti, svetlobe in jasnosti. Ko so nacisti leta 1933 šolo ukinili, se je njen vpliv razširil po svetu, še posebej v ZDA. Vpliv Bauhausa je viden še danes, sploh kadar se sprašujemo, kako hočemo živeti in kam želimo naprej? Kaj imajo npr. sodobne favele v Kolumbiji opraviti z delavskim naseljem v Desauu? Film ponuja širši kontekst, ni zgolj zgodovinsko in hagiografsko posvetilo gibanju,

temveč ideje izpred stoletja poveže s sodobnimi umetniškimi, arhitekturnimi in urbanističnimi smernicami.

100 years ago, a radical artistic utopia was born: Bauhaus, one of our century's most influential architectural schools, still sets the pattern for the way we live today. Young architects, school teachers, designers and sociologists reflect on their Bauhaus experience. The synthesis of free imagination and strict structure, enrichment and simplification, light and clarity transformed Bauhaus into a significant contribution to our lives on a cosmopolitan scale. The true measure of its influence isn't only how familiar it has become but how it still shapes our society today.

Niels Bolbrinker – filmografija (izbor/selection)

Landfrauen (1979), Zwischenzeit (1985), Mythos, Macht und Mörder (1998), Die Wirklichkeit kommt (2014)

Thomas Tielsch – filmografija (izbor/selection)

Aus grauer Städte Mauern (1986), Cross Over (1996), Die Finsternis (2005)

John McEnroe: Cesarstvo popolnosti

L'empire de la perfection

John McEnroe: In the Realm of Perfection

Režija/By **Julien Faraut**

Francija/France, 2018; 95' DCP

Prodaja/Sales: Film Constellation; chloe@filmconstellation.com

McEnroe je bil sredi osemdesetih let skoraj popoln teniški igralec, nepremagljiv, karizmatičen, koleričen in seveda konflikt, pravi medijski magnet in športni fenomen. Zato ni čudno, da so ga Francozi na Roland Garrosu analizirali s posebnimi kamerami, ki so spremljale samo njegovo gibanje. Kot da nasprotnik ne obstaja. Kar je bilo povsem v kontekstu z njegovo zmagovalno miselnostjo in megalomanijo, po kateri je bil v središču dogajanja izključno on. Julien Faraut je iz teh arhivskih posnetkov za potrebe filma organiziral in zmontiral intrigantno analizo genialnega atleta in medijskega provokatorja, ki so mu pozornost namenjali tudi francoski kritiški intelektualci. Godardov citat, da »film laže, šport pač ne«, je vzeta iz naftalina, zato pa so toliko bolj navdihujoče in zgovorne teniške kolumne, ki jih je Serge Daney v tem času pisal za Libération.

»Film laže, šport ne. Na teniškem igrišču John McEnroe teče in trpi. Zmaga ali izgubi. To sta edini možnosti. Ni časa za montažo ali posebne učinke. Seznan njegovih dosežkov je tudi nekaj konkretnega. Dokazljiv je. Nikoli si ne bi domislili oblikovati primerjave z Mozartom, Bachom in Haydnom. Vendar pa že vpogled v lestvice Združenja teniških profesionalcev ATP razkrije, da se je John McEnroe na ta in ta dan uvrstil pred Jimmyja Connorsa ali za Bjorna Borga. To povzema fraza: »Film laže, šport pa ne.« Nekakšno protislovje, ki zahteva trenutek premisleka. To je natanko tisto, v kar sem se hotel poglobiti in raziskati. Želel sem tudi zrušiti podobo športnika/igralca, ki stoka in je impulziven – stereotipnega McEnroa, kot ga poznamo iz oglasov.« (Julien Faraut)

The film revisits the rich bounty of film footage of the left-handed tennis star John McEnroe, at the time the world's top-ranked player competed in the 1984 French Open at Paris's Roland Garros Stadium. Close-ups and slow-motion sequences of McEnroe competing, as well as instances of his notorious temper tantrums, highlight a "man who played on the edge of his senses".

Julien Faraut – filmografija

Un regard neuf sur Olympia 52 (2013)

Proces

Process

The Trial

Režija/By **Sergej Loznica**

Nizozemska, Francija/the Netherlands, France, 2018; 125' DCP

Prodaja/Sales: Atoms & Void; contact@atomsvoid.com

Kratki film *13 dni, proces proti industrijski stranki* režiserja Jakova Poselskega o stalinističnem procesu z začetka tridesetih let, ko je Josif Džugašvili z montiranimi sodnimi postopki začel korenito obračunavati s političnimi nasprotniki, Loznici ni dal miru. Zakopal se je v ruske filmske arhive ter odkril za več kot tri ure gradiva z omenjenega procesa proti osmerici inženirjev in znanstvenikov, ki naj bi konec dvajsetih let s pomočjo zahodnih imperialističnih sil pripravljali industrijske sabotaze in kontrarevolucijo. Arhivsko gradivo je neprecenljivo, med drugim je šlo za enega prvih sovjetskih filmov, kjer so na 35mm trak snemali sinhroni zvok. Osmerica je bila med drugim obtožena ustanovitve »inženirske stranke«, ki v resnici nikoli ni obstajala. Proces je bil tako dobro tehnično posnet tudi zato, ker je služil kot »navodilo za uporabo« vsem nadaljnjim montiranim procesom tridesetih let.

»Film sem se odločil posneti tako, da gledalcem omogočim dve uri preživeti v ZSSR tridesetih let: videti in izkusiti trenutek, ko je bil zagnan Stalinov sistem državnega terorja. Film je obenem popolnoma verodostojen in resnicoljuben – tako glede gradiva in dokumentarne metode snemanja ter popolnoma lažen – saj vsi udeleženci procesa lažejo in se tega tudi polno zavedajo.« (Sergej Loznica)

Moscow, USSR, 1930. The Pillar Hall of the State House of the Unions. A group of top rank economists and engineers is put on trial accused of plotting a coup d'etat against the Soviet government.

Sergej Loznica – filmografija (izbor/selection)

Naselbina (Poselenie, 2001), Blokada (2001), Predstava (Predstavlenie, 2009), Maidan (2014), Dogodek (Sobytie, 2015), Austerlitz (2017), Donbass (2018)

Srečanje z Gorbačovom

Meeting Gorbachev

Režija/By **Werner Herzog**, Andre Singer

Nemčija, VB, ZDA/Germany, UK, USA, 2018; 90' DCP
Prodaja/Sales: Werner Herzog Film; office@wernerherzog.com

Werner Herzog sreča Mihaila Gorbačova, zadnjega med sovjetskimi voditelji in človeka, ki je prek glasnosti in perestrojke omehčal komunizem in omogočil nenasilen konec hladne vojne ter osamosvojitve držav nekdanjega varšavskega pakta. Danes 87-letni Gorbačov, sin kmeta s Kavkaza, spregovori o nekaterih ključnih vidikih politike osemdesetih let, od jedrskega razoroževanja, srečanja z voditelji zahodnih demokracij, jedrske nesreče v Černobilu in razpada Sovjetske zveze do neverjetne popularnosti na Zahodu, kjer so ga dojemali kot ikono prelomnega obdobja.

»Dediščina vnovične združitve Nemčije je v ospredju mojega filma. Presenetljivo je, da je bila miroljubna; običajno takšni dogodki sprožijo obilico nasilja in prelivanja krvi. Gorbačov je poskrbel, da je bila nenasilna, mirna in radostna. Omogočil jo je. In zaradi tega ga občudujem.« (Werner Herzog)

Rising from a farm boy to become President of the Soviet Union, Mikhail Gorbachev brought about changes that helped end the Cold War, toppled the USSR, enabled the reunification of Germany and transformed the world forever.

Werner Herzog – filmografija (izbor/selection)

Fata Morgana (1971), Dežela tišine in teme (Land des Schweigens und der Dunkelheit, 1971), La Soufrière (1977), Mali Dieter hoče leteti (Little Dieter Needs to Fly, 1997), Moj najljubši sovražnik (My Best Fiend, 1999), Divje onostranstvo (The Wild Blue Yonder, 2005)

Viva Ludež: Pogovor s Feralovo trojico

Viva Ludež: Razgovor s trojicom od Ferala

Režija/By **Marina Banićević, Saša Stanić**

Hrvaška/Croatia, 2018; 99' DCP

Prodaja/Sales: Facultas Rijeka; sasastanic2@gmail.com

Avtorja se v reškem antikvariatu Ex Libris pogovarjata z Viktorjem Ivančićem, Borisom Dežulovićem in (zdaj že pokojnim) Predragom Lucićem, tremi ključnimi soustvarjalci splitskega časnika Feral Tribune, kontroverznega politično satiričnega »glasila hrvaških anarhistov, protestantov in heretikov«, ki je bil trn v peti tako socialističnim kot tranzicijskim oblastem na Hrvaškem in je po vseh političnih šikaniranjih ugasnil pred dobrim desetletjem. V dobi uri in pol obdelajo tako razgibano zgodovino Ferala, ki se je brez dlake na jeziku norčeval iz oblastnih struktur in družbenih anomalij, kot aktualno stanje na Hrvaškem in v okolici, predvsem v nekdanjem socialističnem bazenu, ki se danes utaplja v nacionalizmih in fašistični retoriki.

»Feral Tribune me asociira predvsem na dobro pisanje. Potem na pogum. Odgovornost. Humor. Prezemanje vloge dvornega norca v deželi, ki bi bila rada dvorec, narejen iz prividov in mitoloških zgodb. Feral vidim kot Oscarja iz Schlöndorffovovega *Pločevinastega bobna*, ki z glasnim udrihanjem po inštrumentu živcira pompoznost oblasti in servilnost mase.« (Saša Stanić)

Viva Ludež: The Conversation with the Feral Three gives viewers a glimpse into the viewpoints of renowned Croatian writers, journalists and freethinkers Viktor Ivančić, Predrag Lucić and Boris Dežulović, the founders and main representatives of Feral Tribune, a political satire newspaper that exerted a considerable impact on the ex-Yugoslav media scene.

Marina Banićević, Saša Stanić – filmografija

Viva Ludež (2018)

intimni in globalni portreti intimate and global portrayals

Lep pozdrav iz svobodnih gozdov

Greetings From Free Forests

Režija/By **Ian Soroka**

Slovenija, ZDA, Hrvaška/Slovenia, USA, Croatia, 2018; 99' DCP

Prodaja/Sales: Ian Soroka; ian.soroka@gmail.com

Izvrsten filmski esej na temo kočevskih gozdov, tamkajšnje mitologije – in ideologije. Ameriški avtor Ian Soroka je več let snemal izvirno gradivo in ga oplemenitil z arhivskimi posnetki, povečini iz časa po drugi svetovni vojni. Partizanstvo, poveljni poboji in filmsko mitologiziranje NOB v nekem trenutku seveda postanejo prevladujoča tema, toda Pozdrav še zdaleč ni ideološka agitka, temveč izvirno zasnovan in trezno zrežiran filmski esej brez histeričnih parol; med drugim govori o gozdarstvu, lovu na divjad, filmskem arhivu v Gotenici, kamnolomu, tudi o vlogi Postojnske jame med NOB in seveda o zgodovinskem plenjenju tega območja od Rimljanov naprej. In kadar spregovori človek, spregovori sogovornik iz lokalnega okolja, brez ideoloških predznakov.

»Film je zgrajen okoli več nezrežiranih srečanj s prebivalci tega območja: delavci, gozdarji, študenti, nabiralci, lovci, upokojenci ipd. Njihova pričevanja se osredinjajo okoli praznine, ki jo je zapustil radikalni boj za svoje zmagoslavje, ko je izzvenela njegova izrednost. Nekateri so ga doživeli, drugi pa so samo dediči njegovega bremena. Film uporabi starodavno metaforo kopanja (izkopavanja, prinašanja izgubljenega na plano, podpovršinskega), v resničnem iskanju zakopanega in razkritega; zakaj in za koga?« (Ian Soroka)

Drifting through the densely forested landscape of southern Slovenia, the film encounters stories that emerge from the land itself, measuring the gap between an event of popular resistance and its lingering remains within a foreclosed present.

Ian Soroka – filmografija

Nostalgia (2008, kratki/short), Nevada: Of Landscape and Longing Sample (2012, kratki/short)

Neskončni nogomet

Fotbal infinit

Infinite Football

Režija/By **Corneliu Porumboiu**

Romunija/Romania, 2018; 70' DCP

Distribucija/Distribution: Demiurg; demiurgos@siol.net

Porumboiu, klasik novega romunskega vala, se po filmu *Druga tekma* (2014) znova posveča fenomenu nogometa; v pričujočem dokumentarcu skozi lik ekscentričnega »nogometnega inovatorja« Laurentiuja, v mladosti (pod Ceausescujem) obetavnega nogometaša, ki je po hudi poškodbi postal državni uradnik, obravnava fenomen strasti, paradoksov in afektirane obsedenosti z »najlepšo igro na svetu«. Laurentiu v pomanjkanju dela že več kot desetletje tuhta o predlogih za revolucionarne spremembe v nogometnih pravilih, ki med drugim vključujejo preoblikovanje igrišča v oktagonalno obliko in omejevanje gibanja igralcev, ki bi bili po njegovi viziji razvrščeni na dveh polovicah, v ortodoksni varianti pa celo na »podekipi« s še manj gibalnega prostora! Pri Porumboiuju sta sarkazem in suhi humor zagotavljeni značilnosti.

»Lansko jesen mi je dobri prijatelj iz otroštva Florin povedal, da je njegov brat Laurentiu s spreminjanjem nogometnih pravil izumil nov šport. Mesec dni pozneje sem z majhno filmsko ekipo obiskal rojstni kraj Vaslui, da bi o novem športu izvedel več. Zelo me je pritegnila zgodba o razmerju med zgodovino, Laurentiujevo usodo in športom, ki ga je izumil. O tem sem se odločil posneti film.« (Corneliu Porumboiu)

Infinite Football follows the travails of a former football star and current local bureaucrat in a small Romanian town who dreams of revolutionising the rules of the world's most popular sport. Directed by the great Corneliu Porumboiu, this surprising documentary introduces us to an unforgettable individual, a self-proclaimed Superman, whose quixotic quest mirrors the pursuit of our own hopes and dreams.

Corneliu Porumboiu – filmografija (izbor/selection)

Smo imeli revolucijo ali ne?/A fost sau n-a fost? (2006), Policijski, pridevnik/Politist, adj. (2009), *Druga tekma*/Al doilea joc (2014), *Zaklad*/Comoara (2015)

Razglednice

Kartoline

Režija/By **Igor Bezinović, Hrvoslava Brkušić, Katerina Duda, Ivana Pipal, Ante Zlatko Stolica, Darovan Tušek**

Hrvaška/Croatia, 2019; 60' DCP

Prodaja/Sales: Studio Pangolin; anitabastasic@gmail.com

Igor Bezinović se v zbirki dvanajstih petminutnih vinjet podpisuje kot avtor koncepta in so režiser treh, serija pa predstavlja hvalnico ruralnemu življenju na Hrvaškem. Pripovedovalci in lokalni prebivalci v komaj razumljivih dialektih bistroumno in duhovito podajajo absurde podeželskega vsakdana.

Blato govori o rivalstvu med mestecema Blato in Vela luka na Korčuli; *Bol* o istoimenskem mestu na Braču, ki v imaginarni reinterpetaciji postane opustelo mesto (kvazi)umetnikov; *Gornja Stubica* o tem, kako moderni moški korespondirajo s preteklostjo; *Lokve* o kraju, ki ga je leta 1952 deloma poplavilo akumulacijsko jezero; *Momjan* o istrskem mestecu, »znanem po

vinu, olivah, avtomobilizmu in antifašizmu»; *Prezid* o zadnjem mestecu v Gorskem kotarju v bližini Delnic, »kjer je nadmorska višina večja od števila prebivalcev«; *Tounj* o mestu v bližini Ogulina, ki ga finančno določa velik kamnolom; *Susak* o kvarnerskem otočku, ki ga je zaradi opustitve vinogradništva v preteklosti zapustilo veliko staroselcev; *Štrigova* o kraju ob meji s Slovenijo, ki ga je po legendi v srednjem veku zavoljo oholih ljudi požrla zemlja; *Šušnjeвица* o napol opusteli vasi na romunski meji; *Vrboska* o obmorskem mestecu, ki se razglašča za »princeso Jadrana«; *Ždala* o skoraj izpraznjeni panonski vasi na madžarski meji.

»Film *Razglednice* je niz nenavadnih kratkih avdiovizualnih portretov malih hrvaških mest, katerih prebivalci govorijo svojska krajevna narečja in jezike, skupine filmskih ustvarjalcev, ki jih je podžigalo ekscentrično in nekonvencionalno domoljubje.« (Igor Bezinović)

Twelve 5-minute pseudo-documentary vignettes about small Croatian towns and villages in which residents speak in strong dialects or foreign languages. The series includes episodes about Momjan, Gornja Stubica, Tounj, Vrboska, Ždala, Susak, Prezid, Bol, Šušnjeвица, Štrigova, Blato and Lokve.

Igor Bezinović – filmografija (izbor/selection)

Natprosječan (2009), Goli sati (2011), Blokada (2012), Samoupravni film (2012), Od Kršana do Peroja (2015), Veruda (2015), Kratki izlet (2017)

retrospektiva retrospective

Werner Herzog

Fatamorgana

Fata Morgana

Režija/By **Werner Herzog**

ZRN/West Germany, 1971; 79' DCP

Prodaja/Sales: Werner Herzog Film GmbH; office@wernerherzog.com

Herzogov prvi celovečerni dokumentarni film, v katerem se odpravi v Afriko in s podobami objektov realnosti razkriva njihovo metafizično bit s sardonističnimi prizivi stvarjenja sveta. Režiserjev prvotni namen je bil ustvariti fikcijo, zgodbo o vesoljcih s planeta Andromeda, vendar je po izredno močnih podobah afriške krajine vse skupaj črtal, v montaži pa osmisli s tridelno strukturo (Stvarjenje, Raj, Zlata doba). Hipiji v zgodnjih sedemdesetih so si Fatamorgano – tudi pod vplivom drog – predstavljali kot »prvi evropski psihedelični film«, kar ga nekako enači s Kubrickovo *Odisejo 2001* (1968), deloma tudi zavoljo glasbene podlage, ki vsebuje vse od klasike, orgelskih koncertov in pesmi Leonarda Cohena.

»Verjetno bolj kot moje druge filme tega v celoto zaokroži občinstvo, kar pomeni, da so dobrodošla vsa občutja, misli in interpretacije. Danes je film zelo živ za občinstvo, česa takega še nikoli niso videli. Mislim, da si ob koncu vsak oblikuje lastno razumevanje filma.« (Werner Herzog)

Fata Morgana ("Mirage") is a science-fiction elegy for the dead or demented colonialism in the Sahara. Much of the footage consists of filmed mirages.

Werner Herzog – filmografija (izbor/selection)

Fata Morgana (1971), Velika ekstaza lesorezca Steinerja/Die grosse Ekstase des Bildschnitzers Steiner (1974), La Soufrière (1977), Balada o malih vojaki/Ballade vom kleinen Soldaten (1984), Zvonovi iz globin/Glocken aus der Tiefe (1993), Beli diamant/The White Diamond (2004), Človek grizli/Grizzly Man (2005), Srečni ljudje v tajgi/Happy People: A Year in the Taiga (2010)

Dežela tišine in teme

Land des Schweigens und der Dunkelheit

Land of Silence and Darkness

Režija/By **Werner Herzog**

ZRN/West Germany, 1971; 85' DCP

Prodaja/Sales: Werner Herzog Film GmbH; office@wernerherzog.com

Herzegov dokumentarec o gluhih in slepih se osredotoči na Fini Straubinger, žensko, ki svet okoli sebe dojema z dotikom ali »ročno« abecedo. Fini je kot najstnica najprej oslepela, nato še oglušela, pri 65 letih pa s svojo energijo združuje brate in sestre v usodi, pripravlja srečanja in skuša s hujšimi primeri navezati stik. Herzog se v drugi polovici osredotoči na slepo-neme od rojstva; tem ljudem je kakršno koli sporazumevanje še bolj oteženo, saj preprosto ne premorejo izhodiščne točke. Med njimi je npr. 22-letni Vladimir, čigar oče nikdar ni poskrbel za sinovo vzgojo, kar ga – tako Herzog – v usodi nedostopnosti zbližuje s Kasperjem Hauserjem.

»V Finijinem primeru je osamljenost pritirana do nepredstavljenih meja, imam izrazit vtis, da se vsak ob ogledu filma vpraša: 'Ljubi Bog, kaj bi mi ostalo od življenja, če bi oslepel in oglušel?' Zastavljeno je tudi vprašanje, kako se naučimo konceptov, jezikov, komuniciranja. [...] Finijin primer je eden od tistih, za katere menim, da sreča ali nesreča nikoli nista igrali vloge pri njeni usodi.« (Werner Herzog)

The story of Fini Straubinger, a deaf-blind woman, demonstrates what it means to be truly alone. How can deaf-blind people understand our world? And can they reconcile themselves to their fate?

Odmevi iz mračnega imperija

Echos aus einem düsteren Reich

Echoes from a Somber Empire

Režija/By **Werner Herzog**

Francija, Nemčija/France, Germany, 1990; 91' DCP

Prodaja/Sales: Werner Herzog Film GmbH; office@wernerherzog.com

Dokumentarec o centralnoafriškem diktatorju Jean-Bedelu Bokassi (1921–96), blaznežu, ki je leta 1966 vodil državni udar, prevzel oblast, uvedel diktaturo – in krščanstvo kot uradno religijo, pozneje prestopil v islam, ukinil republiko in razglasil Srednjeafriško cesarstvo, sebe

pa za cesarja, menda praktical kanibalizem, da bi ga leta 1979 politični nasprotniki vendarle strmoglavili. Zaradi francoske vojaške preteklosti je v Franciji dobil politični azil, da bi se leta 1984 vrnil v domovino, kjer so ga v spektakularnem procesu najprej obsodili na smrt, nato pa na dosmrtno ječo. Herzog Bokassovo zgodbo pripoveduje v času, ko je že gnil v zaporu, njegovo preteklost pa raziskuje novinar Michael Goldsmith, ki ga je Bokassa nekoč zaprl in skorajda obsodil na smrt. Večinoma o diktatorju govorijo nekdanji podložniki, francoski zgodovinarji, diktatorjevi odvetniki pa tudi kopica njegovih potomcev in žena (menda jih je imel trinajst in so mu rodile več kot petdeset otrok!), skratka pred nami je podobno bizaren dokumentarec o norem trinogu, kot ga je v sedemdesetih letih o Idiju Aminu Dadi posnel Barbet Schroeder.

»Bokassa se zdi resnično bizaren, zlo, ki se iskri od tega neverjetnega lika, me je absolutno osupnilo. Okoli njega in njegovega režima so krožile brezštevne popolnoma neverjetne zgodbe. Bokassa dozdevno predstavlja tisto vrsto človeške temine, ki jo najdemo pri Neronu ali Kaliguli, Hitlerju in Sadamu Huseinu. Moj film si prizadeva raziskati te mračne pokrajine.« (Werner Herzog)

A documentary examining Bokassa's rule in the Central African Republic using the testimony of witnesses and visits to key sites.

Lekcije teme

Lektionen in Finsternis

Lessons of Darkness

Režija/By **Werner Herzog**

Francija, VB, Nemčija/France, UK, Germany, 1992; 60' DCP

Prodaja/Sales: Werner Herzog Film GmbH; office@wernerherzog.com

Herzog se je s kamero ponovno odpravil na krizno območje, tokrat na naftna polja Kuvajta, ki jih je vojska Sadama Huseina na begu pred Američani med zalivsko vojno leta 1991 zažgala in povzročila ogromno ekološko škodo. Goreče naftne vrelece so gasili več mesecev, akcija pa je Herzogu služila za kontemplativno elegijo, podloženo s klasično glasbo, kjer ob minimalnem dialogu, zgolj s podobami, govori o minljivosti in človečnosti.

»Stilizacija groze v tem filmu pomeni, da podobe prodirajo globlje, kot bi to kadar koli uspelo posnetkom CNN, kar je nemško občinstvo zelo vznemirilo. Na Berlinskem filmskem festivalu je skorajda dva tisoč ljudi vstalo v enoglasnem izlivu jeze zoper mene. Obtožili so me 'estetiziranja' groze, trdili so, da je film nevarno avtoritaren.« (Werner Herzog)

This film shows the disaster of the Kuwaiti oil fields in flames, with few interviews and no explanatory narration. Hell itself is presented in such beautiful sights and music that one has to be fascinated by it.

Mali Dieter mora leteti

Little Dieter Needs to Fly

Režija/By **Werner Herzog**

Nemčija, VB, Francija/Germany, UK, France, 1997; 80' DCP
Prodaja/Sales: Werner Herzog Film GmbH; office@wernerherzog.com

Herzog znova sredi neverjetnih pustolovščin: posnel je portret in spomine Dietra Denglerja, Nemca, ki mu po drugi svetovni vojni ni bilo usojeno postati pilot; preselil se je v ZDA, dve leti lupil krompir v vojski, nato so se mu končno uresničile sanje. Postal je pilot, odposlan na misijo v JV Azijo (Laos), toda že na eni prvih misij leta 1966 so ga sestrelili in zajeli Vietkongovci. Ko je po večmesečnem mučenju in stradanju pobegnil, so ga po nekajtedenskem tavanju po džungli čudežno rešili Američani. Pri Herzogu se seveda postavlja vprašanje, ali je zgodba v svoji neverjetnosti sploh resnična, na kar odgovarja, da je treba sanjam preprosto verjeti – kot jim je verjel Dieter, ki je vendarle poletel. Herzog se s postaranim pilotom vrne na prizorišča v JV Azijo, kjer Dieter z lokalnimi Vietnamci ponovno poustvarja svojo agonijo in beg!

»Zelo previdni smo bili pri montiranju in stiliziranju Dietrove realnosti. Postati je moral igravec, ki upodablja sebe. Film v celoti prikazuje pristnega Dietra, vendar je za poudarjanje lika vse poustvarjeno, zrežirano in izurjeno. Skorajda ni prizora, ki ga nismo vsaj petkrat posneli, dokler ni bil ravno pravšen.« (Werner Herzog)

In 1966, Dieter Dengler was shot down over Laos and captured. He escaped and was rescued, surviving monsoons, leeches, and machete-wielding villagers. Now, nearly 60, Dengler tells his story: a German lad surviving Allied bombings during World War II, post-war poverty. Emigrating at 18 to peel potatoes in the U.S. Air Force, then leaving for California and enlisting in the Navy to learn to fly.

Moj najljubši sovražnik

Mein liebster Feind - Klaus Kinski
My Best Fiend

Režija/By **Werner Herzog**

Nemčija, VB, ZDA/ Germany, UK, USA, 1999; 95' DCP
Prodaja/Sales: Werner Herzog Film GmbH; office@wernerherzog.com

Ko govorimo o Wernerju Herzogu, govorimo tudi o Klausu Kinskem, igralcu, ki je nastopil v petih njegovih filmih (*Aguirre, Nosferatu, Woyzeck, Fitzcarraldo, Cobra Verde*). Da je Herzog človek na robu norosti, zgovorno pričajo njegovi številni filmi, in da je bil nor Kinski, pričajo neskončni prepiri na snemanjih, grožnje in impulzivni odhodi s snemalnih prizorišč. O dokumentarcu vse pove že naslov; Herzog naniza številne anekdote, razkrije njuno dolgoletno poznanstvo še pred prvim skupnim filmom, največjo vrednost pa predstavljajo redki dokumentirani prepiri, med katerimi je legendaren tisti s snemanja *Fitzcarralda* v amazonski džungli. Herzogov namen ni bil predstaviti Kinskega kot pošast, labilno osebnost in skrajnega egocentrika, ki je samega sebe videl kot božanstvo, temveč predvsem osvetliti dragocene trenutke, ko se je vedel kot normalna osebnost. Takšnega se Herzog tudi najraje spominja.

»Vsak sivi las na svoji glavi imenujem Kinski. Vendar je pomembno samo to, da smo posneli pet filmov, na voljo v užitek ljudem. V vsakem od njih je ustvaril nadvse osupljivo vlogo – in prefinjeno zelo drugačno. Nedvomno je bil kot sodelavec čisto prekletstvo. Bil je izjemno

intenziven človek, kar večino ljudi nagonsko preplaši. Vendar je bil pogosto tudi čista radost in eden redkih ljudi, od katerih sem se česar koli naučil.« (Werner Herzog)

The love-hate relationship between Werner Herzog and Klaus Kinski is utterly puzzling to outsiders. The film is about the deep trust between an actor and a director and their independently and simultaneously hatched plans to murder each another.

Divje modro onostranstvo

The Wild Blue Yonder

Režija/By **Werner Herzog**

Nemčija, Francija, Avstrija, VB/Germany, France, Austria, UK, 2005; 80' 35mm

Distribucija: Slovenska kinoteka

Herzog v dokumentarističnem slogu pripoveduje znanstvenofantastično satiro o ekološkem propadu Zemlje, izginotju človeške vrste, iskanju alternativnih možnosti življenja in napredkih potovanja v vesolju. Brad Dourif »igra« Nezemljana, ki se izpoveduje neposredno v kamero; najprej potoži, da je na Zemljo prispel pred več kot pol stoletja in takoj zavrne popularno tezo, da so vesoljci tehnološko bolj superiorni. Zato so tudi prišli na Zemljo, ker da je njihov planet vzal hudič. Ko so hoteli postaviti novo prestolnico (»konkurencu D. C.«), se tja nihče ni hotel preseliti, zdaj – po ekoloških katastrofah, izginulem ozonu in izumrtju človeške rase – pa skuša skupina zemeljskih astronautov najti rešitev. Kam naj gredo?

»Film ni čisti dokumentarec, ni čisti igrani film, je nekaj drugega. Začel se je s samomorilsko misijo. Septembra 2003, skorajda osem let po tem, ko je vesoljska sonda brez človeške posadke Galileo začela proučevati planet Jupiter in njegove lune, je NASA zanjo izdala končni odlok: neposredna potopitev v atmosfero plinskega orjaka in zoglenitev. Pritegnila me je veličastnost konca vesoljskega plovila, začel sem pregledovati Nasine arhive programa Galileo. Naletel sem na pozabljeni 16-mm film iz leta 1989 o vesoljski misiji, ki je sondo razvila. Ni bil ravno primeren za Imax format, vendar sem našel s poetiko prežeto gradivo.« (Werner Herzog)

Werner Herzog's documentary-feature hybrid, whose narrator is an extra-terrestrial suspiciously resembling the American actor Brad Dourif, is a controversial 'science fiction fantasy'. This is an extremely unusual, provocative mosaic of ideas and moods.

Glej in se čudi: Sanjarjenje o povezanem svetu

Lo and Behold: Reveries of the Connected World

Režija/By **Werner Herzog**

ZDA/USA, 2016; 98' DCP

Distribucija: Demiurg; demiurgos@siol.net

Dokumentarec nam ponuja igriv, a na trenutke tudi streznjujoč vpogled na naše življenje, ki se z vsakim dnem bolj seli na svetovni splet. Današnja družba je že skoraj povsem odvisna od interneta, vse premalokrat pa razmišljamo o nešteto pasteh, ki prežijo na nas v virtualnem

svetu. *Glej in se čudi* je pravcata zakladnica intervjujev z nenavadnimi in nemalokrat zaslepljenimi posamezniki; spoznamo različne ljudi, od pionirjev interneta do žrtev brezžičnega sevanja, katerih anekdote in razmišljanje stkejo celovit portret našega krasnega novega sveta. Herzog sicer meni, da je internet ena največjih revolucij, kar jih je človeštvo kdaj koli doživelo, a to navdušenje vseeno obrzda z zgodbami žrtev spletnega nadlegovanja in internetnih zasvojenecv.

»Nenavadna stvar pri tem je, da običajno, v zgodovini kulture, zasnujemo nove zgodbe in pripovedi, za katere potem začnemo razvijati orodje. Ali imamo vizije čudovite nove arhitekture – kot sta muzej v Bilbao ali operna hiša v Sydneyju – in tehnologija omogoča uresničenje teh sanj. Najprej vsebina, ki ji sledi tehnologija. V tem primeru pa imamo tehnologijo, vendar nobene jasne zamisli, kako jo zapolniti z vsebino.« (Werner Herzog)

Herzog's documentary lends a playful yet sobering insight into our lives that are becoming public domain and examined freely by the Internet users. While society today is becoming heavily dependent on the Internet, we rarely stop to think about the countless hidden pitfalls awaiting us in the virtual world.

spremljevalni program side programme

Motovilin strokovni seminar MEDIA

Moč filma in človekove pravice

Uspehi MEDIA v sodobni madžarski dokumentaristiki

Na dvodnevem seminarju zavoda Motovila (Center Ustvarjalna Evropa v Sloveniji) bomo v sodelovanju s Centrom Ustvarjalna Evropa na Madžarskem in s podporo Balassijevega inštituta predstavili živahno dogajanje v produkciji in promociji filmov s tematiko človekovih pravic, izkušnje madžarskih prijaviteljev s črpanjem sredstev programa Ustvarjalna Evropa MEDIA in priložnosti za koprodukcije z Madžarsko. Brezplačen seminar je namenjen široki strokovni in filmski javnosti, poznavalcem ter ljubiteljem dokumentaristike in zagovornikom človekovih pravic.

ČE, 14. marca

Študija primera filma Zasužnjena ženska

Koprodukcijske priložnosti in uspehi MEDIA na Madžarskem

Ob 14. uri

Zasužnjena ženska

Zaprta projekcija filma za udeležence seminarja

Kosovelova dvorana, prijave

Ob 16. uri

Študija primera filma Zasužnjena ženska

Julianna Ugrin, producentka MEDIA podprtega filma Zasužnjena ženska in lastnica madžarske produkcijske hiše Eclipse film, bo predstavila proces nastajanja filma in izkušnje iz sodelovanja v Ustvarjalni Evropi. Julianna ima več kot deset let izkušenj v

dokumentaristiki, njeni filmi pa so bili prikazani in nagrajeni na festivalih Sundance, IDFA, Locarno, Dok Leipzig, Hot Docs, Sheffield in Sarajevo. Je predavateljica in doktorska študentka na Akademiji za gledališče in film v Budimpešti, končala je mednarodna programa EURODOC in EAVE ter je članica številnih mednarodnih združenj.

Po študiji primera bo koprodukcijske priložnosti in uspehe MEDIA iz sosednje države predstavil Ádám Paszternák iz Centra Ustvarjalna Evropa na Madžarskem.

Klub Lili Novy, prijave

PE, 15. marca, ob 16. uri

Dokumentarni filmi o človekovih pravicah

Načini pripovedovanja zgodb in strategije festivalskega programiranja

Oksana Sarkisova je direktorica Mednarodnega festivala dokumentarnih filmov na temo človekovih pravic Verzio v Budimpešti in članica letošnje žirije FDF. Njeno predavanje bo ponudilo analizo različnih dokumentarnih filmov o vprašanih človekovih pravic. Dala bo vpogled v strategije produkcije, distribucije in festivalskega programiranja, ki pripomorejo k učinkovitosti in vidnosti tovrstnih filmov. Poudarek bo na družbeno angažiranih dokumentarcih, dotaknila pa se bo tudi problematike razvoja vizualne pismenosti za različno festivalsko občinstvo. V okviru predavanja bo predstavljen festival Verzio, ki je lani prvič prejel podporo programa Ustvarjalna Evropa MEDIA.

Klub Lili Novy, prijave

Seminar v angleškem jeziku

Obvezne prijave najpozneje do 12. marca: E info@ced-slovenia.eu.

Dodatne informacije

MOTOVILA (CED Slovenija): www.ced.slovenia.eu

filmski ustvarjalci na 21. festivalu dokumentarnega filma

Ben Asamoah (režiser filma *Sakawa*): 13. in 14. marec

Barbara Miller (režiserka filma *Female Pleasure*): 13. in 14. marec

Vitalij Manski (režiser filma *Putin's Witnesses*): 16. in 17. marec pozor, intervjuje daje samo v ruščini.

Marina Baničević, Saša Stanić (režiserja filma *Viva Ludež*): 15. in 16. marec

Igor Bezinović (režiser filma *Kartoline*) + še nekaj ustvarjalcev, imena bomo sporočili naknadno (režiser filma *Kartoline*): 19. in 20. marec

Damian Nenadić (režiser filma *Nori dnevi*) in Sandra Bastašić (montažerka filma *Nori dnevi*): 18. marec

Julianna Ugrin (producentka filma *Zasužnjena ženska*) 14. marec

Ádám Paszternák (MEDIA seminar): 14. marec

Kosovelova in Linhartova dvorana, Slovenska kinoteka, Kinodvor

Cene vstopnic: **5'30** EUR

Popusti:

- **4'50*** EUR za mlajše od 25 in starejše od 65 let ter upokoјence
- **10-odstotni** ob nakupu petih
- **20-odstotni** ob nakupu desetih vstopnic

Popusti se ne seštevajo.

Generalni pokrovitelj festivala
Automatic servis

AUTOMATIC SERVIS

Partnerji festivala
Amnesty International Slovenija
Slovenska kinoteka
Kinodvor

Donator
Javno podjetje Ljubljanska parkirišča in tržnice, d.o.o.

Medijski pokrovitelj
Delo, d.o.o.

V sodelovanju
Veleposlaništvo Švice v Sloveniji

Novinarske akreditacije

Prosimo, da vloge oddate na spletni strani www.fdf.si najpozneje **do četrтка, 7. marca 2019.**
Obvestilo o odobreni akreditaciji boste prejeli v ponedeljek, 11. marca 2019.

Dodatne informacije: Janina Pintar **T** (01) 2417 146 **E** janina.pintar@cd-cc.si
